

JARNÉ DOBRODRUŽSTVÁ

Srnček Kopýtko sa práve zobudil. Išiel sa hrať s bratom a lesnými zvieratkami. Kopýtko videl rozkvitnuté stromy a pestré farby. Najobľúbenejšiu farbu mal zelenú.

Bolo slnečné popoludnie. Kopýtko dráždili svieže vône. Lenže čo? Uvidel vlka, ktorý chcel zožrať bezbranné mláďatá. Kopýtko už aj vedel, čo má robiť. Zavolať na pomoc medveďa Bruma, orla Doda a myšku Krivku. Kopýtko mal plán. Dodo vyletí a začne krúžiť okolo vlka a Brumo mu vypráši kožuch. Tak sa stalo, ako srnček povedal. Keď už bolo po boji a po vlkovi, začali oslavovať.

Išli splavovať zurčiaci potok. Každý si mal vyrobiť kajak a súťažiť. Niektorí sa aj topili, lenže bol tam Kopýtko a on zachraňoval zvieratá, ktoré sa topia. Bratanec Matúš mal pomáhať Kopýtkovi so záchranou zvierat. Aj ježka Pútnika, jeho verného priateľa, museli zachrániť. Bola to drina, ale zachránili ho. Medveď bol taký nemotorný, že so svojím bruchom prederavil celý čln. Ale nevedeli, že na nich číha slovenský úhor. Mal veľké zahnuté zuby a veľmi kúsala a slintal. Ešte šťastie, že bolo po pretekoch a všetci boli vonku a opalovali sa.

A Kopýtko si tento príbeh zapamätal dodnes. Aj ja si budem tento príbeh pamätať ako Kopýtko, lebo sa mi stalo niečo podobné.

Raz nám zo skautingu napísali, že pôjdeme na splav. Keď sme cestovali na miesto, uvedomil som si, aké je byť na kanoe. Zľakol som sa. Dorazili sme na miesto a znova som sa zľakol, lebo voda tiekla veľmi rýchlo. Bola studená.

Najprv sme si zajedli a vedúci hrali na gitare pri ohnisku. Potom začal môj horor. Nasadli sme do kanoe. A odrazili sme sa od brehu. Keď sme ešte stále boli blízko pri brehu, hneď sme sa prekotili. Boli sme mokří ako myši. Nevedel som nájsť šiltovku, lebo mi odplávala a Paťovi spadla do vody hračka. Bolo tam asi päť metrov vody.

Našťastie som sa neutopil. A odvtedy nechcem plávať na kanoe.
